

Bygdaleiðir fóru framvið bíðandi ferðamanni

Fólkaflutningsleiðarin á Strandferðsluni, Heri Joensen, sigur, at tað ikki eigur at koma fyri, at bussførararnir ikki síggja ferðafólk, ið standa við steðgiplássini. Kortini er ikki vist, at bussurin steðgar við steðgiplássini. Hetta noyddist ein nipin ferðamaður at ásanna við bergholsmunnan á Oyrareingum gjáarmorgunin

Hogni Mohr

Snemma týsmorgun stóð ein maður og bíðaði á steðgiplássinum við bergholsmunnan í Kollafirði. Átlanin var at fara við vestmannabussinum til Havnar. Bussurin eitur leið 100, sum eftir (ferða)ætlan skuldi vera við tunnismunnan í Kollafirði klokkan 7.20. Hesar upplýsingar veitti Farstøðin ferðamanninum kvöldið fyrri.

Fleiri bussar koyrdu framvið steðgiplássinum hendan morgunin. Nakrir leigubussar struku í skundi framvið, og cysturoyarbussurin, Snar, var eisini har. Sum vera man var gjørdist bíðandi ferðamaðurin spentur sum fráleið, og klokkan nú var farin av 7.20; mundi hin næsti bussurin vera hansara...?

Sum sligin á nevið

Jú, mín sann. Løtu seinni dagar blái bussurin undan í mótbekkuni. Vælhýrði ferðamaðurin stígur framfóti bussinum, og sær, at

ferðafólkini í bussinum eru fáment.

Men gakk. Einasta samband hann fekk við leið 100 hjá Bygdaleiðum henda fagra morgun, var vinduti eftirburðurin sum brast uppi góðtrúna andlitsbráð, tá bussurin við ferð fór framvið. Sum sligin á nevið stóð ferðamaðurin nú sjálvur annar, forfjónaður á alfara-vegi, meðan Bygdaleiðir hvurvu inn í døkka bergið.

Førarin sá ongan

Fyrsta viðmerkingin frá Hera Joensen, fólkaflutningsleiðara á Strandferðsluni, var, at hetta ikki var gott...

– Eg skilji ikki, hví bussførarin ikki steðgaði á. Stendur fólk við steðgiplássini, so eigur hann at steðga. Hesi boð hava bussførararnir fingið, sigur bilsi leiðarin.

Hann lovaði, at royna at finna út av, hvør orsök in var til mistakið.

Heri Joensen tosaði seinni á degi við avvarandi bussførara. Hesin segði seg ikki

Tað er snópsligt at síggja í reyvina á bussinum, tá tú í roynd og veru ætlaði tær við umborð...

Savnsmynd

hava sæð nakran á staðnum, og bað so staðliga um umbering. Fólkaflutningsleiðarin heldur, at bussførarin ikki hevur hugt nóg væl eftir.

Miskunsami kvívikingurin

Socialurin spurdi Hera Jo-

ensen, á hvønn hátt fólk skulu gera vart við seg, skulu tey vera við í at sleppa við bygdaleiðum; um neyðugt er at veitra til tess at fáa foraran at flyta fótin á bremsuna við steðgiplássini. Flutningsleiðarin sigur, at fólk eiga at kunna seta seg ekkaleys í skylini, tí

bussurin skal steðga.

– Eg fari at tosa við bussføraran enn einaferð, tí eg vil hava at vita, hví hann ikki hevur hugt nóg væl, sigur Heri Joensen at enda.

Burtursmokkaði ferðamaðurin kom í øllum góðum til Havnar, men tað var ikki við Bygdaleiðum. Ein

miskunsamur maskinsmiður úr Kvívík tók afturúr-siglda ferðamannin uppi bilin, og koyrði hann suður í høvudsstaðin. Hverji orð Bygdaleiðir finga á vegnum til Havnar, verður ikki endurgivið her í blaðnum...

Grind deyð í Klaksvík

Um hálvgrum áttatíðina mánakvöldið varð boðað frá grind á Borðoyarvík, og á miðnátt høvdu 196 hvalir lagt beinini á sandinum í Klaksvík. Týsmorgun vóru sedlarnir við teimum 2.077 skinnunum býttir út. Grindin sjálv varð býtt í bæði dráps- og heimapartar

HOGNI MOHR

Mjórki var úti á Borðoyarvík seinnaftur mánaðagin. Tiðliga á kvöldi klármaði knappliga, og tá sást grind leggja innafyrir alirngarnir í botnum. Róp kom í beinavegin, og fartelesonirnaringu heitar. Fyrstur at boða frá var Markus Jacobsen á Norðoyri, ið sostatt eigur finningarhvalin.

Nógv tær flestu grindirnar leggja beinini í hesum mánaðinum, so nú ræður um at hava reiðskapin tókan

savnsmynd

Við sjógv á bak

Grindin varð rikin suður um Borðoyarnes, og síðan norðurumafur og inn á Pollin. Av sjósluskvistovuni við Sandin í Klaksvík frættist, at grindin gekk við úlvferð. Um áttatíðina vóru færri enn tíggu bátar hjá grindini, ið longu fór við sjógv á bak úteftir. Ein tími er at sigla av Klaksvík og inn á Borðoyarvík, og fjöld av bátum stævdi alt fyrri eitt eftir Klaksvíkini. Longu tveir tímar seinni var grindin rikin inn um keiina.

Um miðnáttarleitið var drápið liðugt; eitt sindur striltið gekst at fáa hendur á onkrar hvalir, ið ingu eftir, men kortini gekk drápið

sera væl.

Eitt ár í grindaloysi

Norðoyingar hava verið grammir eftir grind, og væl hevur gingið at fingi alt til holdar í leggja veðrinum. Seinast grind varð hildin til í Klaksvík var hin 26. august í fjør. Ta ferðina lögdu 49 hval beinini, og skinnini vóru 406 í tali. Hendan grindin munaði ikki nógv í kaggnum í Klaksvík, men tað bilti ikki, tí longu ólavsvokudag var onnur grind deyð norðuri í Klaksvík. Hon var væl størri; 170 hval, sum máldir vóru upp til 1.480 skinn.

Flestu grindir í august Klaksvík er hvalvág við lít.

Sambært hagtølum á Náttúrgripasavnum eru tað bert miðvingar, ið hava hildið fleiri grindum til enn klaksvíkingar síðan 1709, tá grindaskrásetingin byrjaði.

Onnur hagtøl frá sama stovni, benda somuleiðis á, at feroingar eiga at hava grindareidskapin tókan og hvestan í hesum døgum. Nógv flestu grindirnar leggja beinini í august-mánaði. Teimum ið eisini geva havinum gætur um hetta mundið, fellur finningarhvalurin kanska í lut...